

Weöres Sándor: Magyar etüdök (részletek)

Árok mellett
üszkös a fadereka,
üszkös a fadereka,
kikorhadt.

Felhő-cápa
úszik az egeken át,
úzi a hegyeken át
a holdat.

Egyszer éjig
fölmásznék,
mennyei cápát
horgásznék.

Föl ne mássz, mert
üszkös a fadereka,
üszkös a fadereka,
kikorhadt.

*

Volt nekem egy cimborám
mosakodni restelt,
kéményseprő fogta meg,
vitte a kis embert.

Volt nekem egy cimborám,
nem volt soha tiszta,
aki arra rátalál,
mégis hozza vissza.

*

Ül a horgász hosszú bottal,
mint egy szobor, oly nyugodtan.
Majd a karján mutatja:
Ekkora volt a potyka!

